

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg synes ikke, den højtærede Finansminister kan slippe for at give naturlige Oplysninger med den Begrundelse, at man har fremsat Lovforslaget saa sent, som man har gjort. Det er virkelig Regeringens Skyld, at dette Lovforslag ikke er fremsat i god Tid, og at man kommer her lige paa Falderebet og tror, at man kan luske et saadant Laan igennem, uden at der bliver rørt ved det. Jeg synes, det var helt ligetil, at man, naar man fremsætter et Lovforslag om yderligere 25 Mill. Kr. i Statslaan, et meget betydeligt Beløb, saa redegjorde for, hvordan Statens Stilling er med Hensyn til Statslaan. Nu siger den højtærede Minister, at det hele er saa let og ligetil. Jeg gaar da ud fra, at Udvalget, naar det hele er saa let og ligetil, vil faa de fornødne Oplysninger. Jeg skal dertil føje, at jeg tror, man ved denne Lejlighed ogsaa maa give en Redegørelse for alle de utrolig mange Garantier, man har faaet rodet Staten ind i.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Da der er fremsat Ønske om en kort Udvalgsbehandling, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Efter Opfordring skal jeg nu lade foretage den under Punkt 17 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4663; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 841).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Der er desværre ikke opnaaet Enighed i Udvalget, idet Venstre og Konservative ikke vil være med til at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Udvalgets Flertal: mit Parti og de Radikale, indstiller, at Lovforslaget gennemføres uforandret efter den grundige Behandling, der har fundet Sted i Landstinget, og de Ændringer, der dèr er indført.

Elgaard: Under Udvalgsbehandlingen er der ikke foregaaet noget særligt, som har ændret Venstres Stilling til Lovforslaget. Lovforslaget indeholder efter vor Mening Reformen i Straffelovgivningen, som vi kunde yde vor Medvirken til, men ogsaa Bestemmelser, som vi ikke vil kunne give vor Støtte, og da der, som sagt, ikke er sket Ændringer i Lovforslaget, siden det var til første Behandling, kan vi ikke give Tilsagn om at ville være med til at gennemføre Lovforslaget. Vi maa gaa imod det, dels paa Grund af den overmaade forcede Behandling, det har været Genstand for, og dels paa Grund af de Bestemmelser, der strejfer Befolkningens Ytringsfrihed saavel i Tale som i Skrift.

Skjerbæk: Paa Det konservative Folkepartis Vegne skal jeg udtale, at vi heller ikke kan være med til at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Vi har i Betænkningen givet Udtryk for, at der er visse Bestemmelser i Lovforslaget, vi meget vel kunde være med til at fremme straks, men at der er andre, som vi ikke mener bør ophøjes til Lov i den Form, hvori de foreligger. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, men blot henvise til det Bilag, der er trykt i Betænkningen, og hvori Justitsministeren har givet en nærmere Redegørelse for sit Syn paa Ændringen til Straffelovens § 132 a om Straf for den, der deltager i en Forenings Virksomhed eller indtræder i en Forening, efter at den foreløbig er forbudt af Regeringen. Problemet har jo været nærmere drøftet i Landstinget, og jeg skal ikke komme ind paa det i Enkeltheder. Men jeg vil dog gerne sige, at selv om jeg forstaar, at Regeringen maa have en vis Myndighed til saa vidt muligt at forhindre en fortsat Virksomhed af en Forening, som Regeringen anser for ulovlig, er der alligevel ogsaa gennem Bilaget givet Udtryk for, at det kan medføre meget betydelige Vanskeligheder, og jeg tør vel ogsaa sige ret urimelige Resultater, hvis man forfølger til Straf Borgere, som fortsat har været Medlemmer af en saadan Forening, og Foreningen saa ikke bliver endeligt forbudt, men derimod